

SEMINARSKA NALOGA
ZA MLADINSKEGA VODITELJA

ANA SUHADOLNIK

2010/2011

Kazalo

Kazalo.....	2
Zahvale	3
Uvod	4
1. Mladinski odsek v našem planinskem društvu Podpeč-Preserje.....	5
2. Tabor Završnica.....	6
2.1. Priprava na tabor (7.-14.8. 2010)	6
2.1.1. Dejavnosti za vse udeležence	6
2.1.2. Dejavnosti za starejšo skupino	7
2.2. Poročilo (mojih) dejavnosti na planinskem taboru v Završnici (14.-21.8.2010)	9
2.3. Analiza tabora (22.8.2010).....	13
2.4. Po taboru- o taboru	14
2.4.1. Sestanek vodstva po taboru	14
2.4.2. Razstava v šoli.....	14
2.4.3. Bilten	14
3. Letni izleti	15
3.1. Storžič (11.-12.9.2010) + vabilo za izlet.....	15
4. Zaključek	17
5. Priloge	18
5.1. Priloga 1-Bilten	18
5.2. Priloga 2-Vabilo za Storžič	18

Zahvale

Sredi pisanja te seminarske naloge, ki je pred vami, sem pomislila, da bi se lahko zahvalila vsem, ki so pripomogli k pisanju te seminarske. Ko berem knjige, vedno preberem tudi zahvale. Ob tem se sprašujem, kdo je v tej zahvali najbolj zaslužen; tisti, ki je napisan na prvem ali tisti, ki je napisan na zadnjem mestu. Sedaj pa ugotavljam, da vrstni red sploh ni pomemben. Vsi, ki so navedeni, so enako zaslužni za nastanek tega, kar je pred vami. Morate pa vedeti, da je za tem še veliko več. So občutki, ki jih težko napišeš na papir; trenutki, ki jih ne pozabiš nikoli; sreča, ki brez Vas ne bi bila tako bogata kot je.

Seminar za mladinskega voditelja in vse, kar spada zraven. Vsi, ki ste bili udeleženi, ste mi dali motivacijo in potrditev, da se je splačalo. Vsi Vi, ki ste nas »izobraževali«, ste mi dali res veliko novega znanja in lep spomin na Vas same.

Mentorice in vodniki PD Podpeč-Preserje. A Vas naštejem? Se bojim, da bi koga pozabila :P. Mislim, da vsi veste, kateri ste in rada bi se Vam zahvalila, ker ste me tako lepo sprejeli medse. Ker upoštevate moje predloge za sebi enake, ker me vključujete na turah in sestankih, ker se lahko čutim kot ena izmed Vas!

Otroci: majhni in veliki. Majhni ste sončki, veliki ste »gaunarji«. Vedite pa, predvsem vi »ta veliki«, da ste zakon gaunarji! Da vas obožujem, čeprav vem, da tudi vi mene :P. Ampak lahko Vam povem, da sem na vas zelo ponosna in da se že sedaj veselim, ko bomo skupaj delovali kot ekipa, ki bo vzgajala mlade v prave planince!

Mami moja ljuba. Kaj naj Tebi rečem...rtmf!!!

Gore, gore, gore, da sem lahko z Vami in da vam lahko vsakič znova predstavim ljudi, ki jih imam tako rada!

Uvod

V uvodu seminarske naloge ponavadi napišeš, zakaj si se odločil, da to storiš in kaj nameravaš predstaviti v njej. V mojem primeru je to večnamenska seminarska naloga.

Pišem jo za pridobitev še zadnjega pogoja, da postanem mladinska voditeljica.

Pišem jo kot poročilo dejavnosti, ki jih bom imela na letošnjem planinskem taboru in dejavnosti, ki jih bom pripravila in izvedla čez leto.

In pišem jo, da bom lahko čez nekaj let listala po njej in se spomnila poletja, ko sem preživela nekaj nepozabnih dni v Bavšici in spoznala ljudi, ki jim lahko brez obotavljanja rečem, da so planinci.

Planinci so namreč fajni ljudje.

1. Mladinski odsek v našem planinskem društvu Podpeč-Preserje

Mladinski odsek v našem društvu je bil ustanovljen spomladi leta 2008 na pobudo planinskega društva. Vendar so se planinske dejavnosti izvajale že pred tem. Planinski krožek je potekal na OŠ Brezovica. Vodili sta ga mentorici Alenka in Urška. Moja mami pa je kot spremljevalka hodila na izlete, ki jih je vrtec organiziral za otroke. Takrat ji je ena od vzgojiteljic predlagala, da postane mentorica planinskih skupin. Ko smo njeni otroci malo zrasli, to je bilo leta 2005, se je prijavila na seminar. Tako se je po nekaj letih ponovno obudila planinska dejavnost na OŠ Preserje. Mami se je povezala z drugimi mentoricami. Nastala je ekipa, ki sedaj uspešno deluje že kar nekaj let. Vsako leto na šoli pod vodstvom mentoric poteka planinski krožek. Vsak mesec se organizira planinski izlet, ki ponuja dve po težavnosti različni turi. Po koncu vsakega šolskega leta nas čaka planinski tabor. Dvakrat smo po taboru imeli srečanje, na katerem smo udeležencem razdelili taborni časopis in ob fotografijah podoživeli tabor. V šolskem letu 2008/09 je bila organizirana planinska šola, letos se bo izvedla drugič.

Prihodnost našega mladinskega odseka je...

2. Tabor Završnica

Planinski tabor, na katerem bom prisotna, izvede MO PD Podpeč-Preserje. Namenjen je

predvsem osnovnošolcem. Letos ga pripravljamo peto leto. Že od prvega leta (2006) ga imamo v sklopu prijateljskih planinskih društev. Na začetku vsakih poletnih počitnic se na tabornem prostoru postavi šotore, kuhinjo, jedilnico... Tam stojijo, dokler se ne zvrsti vseh sedem izmen. Vsako planinsko društvo ima po dogovoru svoj termin od sobote do sobote. Letos je za nas od 14.8. do 21.8. 2010. Tabor bo v Završnici. Prijavilo se je 50 otrok, razdeljeni bodo v tri starostne skupine in planinski pohodi bodo za vsako skupino različni. Vsako leto se poleg pohodov organizira tudi različne dejavnosti (športne, izobraževalne...), imamo kakšnega gosta (lani smo imeli GRS z reševalnimi psi)...

Slika 1: Tabor Završnica (foto: Zlatko)

Moja želja je na vseh taborih ista. Zadovoljstvo, navdušenje, smeh otrok. Letos si želim, da bi otroci uživali tudi v dejavnostih, ki so v moji režiji. Otrokom želim podati čim več znanja, ki sem ga pridobila na seminarju, na način, ki jim bo zanimiv. Za ideje in metode, ki jih bom opisala v nadaljevanju, si želim, da bodo kar najbolj izvirne in privlačne za vse udeležence. Ideje, ki se porajajo v moji glavi, v tem trenutku še niso dokončne (tole namreč pišem pred taborom) in se bodo še oblikovale in spreminjale.

2.1. Priprava na tabor (7.-14.8. 2010)

Moja naloga na dosedanjih taborih je bila predvsem pošta. Poteka ves teden med vsemi udeleženci tabora. V tem času lahko kdorkoli komurkoli napiše pismo in ga odda v škatlo. Vsak večer se pošta pri ognju razdeli med prejemnike. Lani sem organizirala skritega prijatelja, ki je potekal med vsemi udeleženci, ki so bili na taboru ves teden. Več let sem imela na taborih tudi knjižnico.

Letošnje priprave na tabor sem se lotila še pred seminarjem za mladinskega voditelja. V mislih sem imela izvedbo dejavnosti, ki sem jih pripravljala do sedaj. Vedela sem, da bom veliko idej dobila tudi v Bavšici. V času seminarja sem si že začela ustvarjati sliko, kako bi lahko s pridobljenim znanjem še bolj navduševala mlade. Ko sem prišla domov, sem takoj vzpostavila stik z mojo mami, ki je na planinskem taboru mentorica planinskih skupin. Povedala sem ji svoje ideje in jo vprašala za mnenje. Presodili sva, da je najbolje, da sem na taboru v najstarejši skupini, ker imam največ idej primernih za mlade, ki osnovno šolo zaključujejo. Ostali so se s tem strinjali.

2.1.1. Dejavnosti za vse udeležence

Skriti prijatelj (na listke sem napisala imena otrok) bo potekal med vsemi udeleženci in mentorji, ki bodo ves teden prisotni. Vsak udeleženec bo potegnil listek, na katerem bo napisano ime osebe, ki bo na taboru. Njegova naloga bo, da bo to osebo ves teden na skrivaj razvajal z drobnimi presenečenji. Tako kot lani bomo skritega prijatelja odkrili ob koncu tedna.

Pošta bo potekala tako kot vsako leto. Nekje v taboru bo vsem na voljo »nabiralnik«. Pošta se bo razdelila vsak večer ob tabornem ognju.

Naredila sem tudi izbor pesmi (za mlajše in starejše), ki se bodo pele ob spremljavi kitar, da bodo večeri ob ognju čim bolj prijetni.

Spoznavni večer

Spoznavni večer bo potekal prvi večer ob tabornem ognju. Zagotovo se bomo šli zelenega krokodila, da bomo osvojili vsa imena udeležencev, da bodo mlajši poznali starejše in obratno. Zato se bomo šli še pred zelenim krokodilom igro atomčki. Medtem, ko bodo bili otroci v eni skupini atomčkov, bodo imeli nalogo, da si zapomnijo vsa imena v njihovi skupini. Pesem Moje roke je prav tako del obveznega programa na spoznavnem večeru. Namen petja te pesmi je zavedanje, da na tem taboru čuvamo sebe in druge ter da se imamo vsi skupaj na taboru čim lepše.

2.1.2. Dejavnosti za starejšo skupino

Kisskiller sem pripravila le za najstarejšo skupino, ker mislim, da je zanje najbolj primerna in zanimiva.

Hiša je gotovo ena izmed dejavnosti za starejše. Pripravila sem že veliko risalno površino za risanje in sestavila naloge za vsakega od osemnajstih otrok v naši skupini. Večino nalog sem napisala po spominu iz Bavšice. Iskrena hvala za ideje.

Naloge pri igri hiša

- Nariši travo pred hišo. Ko jo dokončaš, počakaj, da neka oseba začne risati muco in se sporazumita, da ima eno tačko v mavcu. Mavec tudi nariši.
- Nariši ogrodje hiše. Nariši tri nadstropja (1. nadstropje = pritličje). Poleg tega nariši še vrata za vhod, ki jih čim bolj izvirno in lepo okraši.
- Zgrabi rdeč flomaster in ga ne posodi nikomur. Če mora kdo kaj narisati rdečega, se sporazumita, da to zanj narišeš ti. RDEČE ZAVESE, 2 GRMA VRTNIC, STREHA.
- Nariši rdečo streho z rdečimi skodlami.
- Na strehi nariši strešno okno in punco, ki gleda skozenj in maha.
- V 1. nadstropju levo nariši okno, skozi katerega se vidi fanta, ki hodi v 2. nadstropje in je hruško.
- V 1. nadstropju desno nariši plakat-oglas: PLANINSKA VRTNARIJA ZAVRŠNICA, DOBRODOŠLI.
- V desnem zgornjem kotu 1. nadstropja nariši tablico z naslovom in hišno številko: ZAVRŠNICA 18. Nato v 3. nadstropju nariši lesen balkon, ki je čez celo 3. nadstropje.
- V 2. nadstropju na vsaki strani nariši lesen balkonček z leseno ograjo. Nato nariši še 2 para nogavic, ki se sušita na velikem balkonu v 3. nadstropju.
- V 2. nadstropju med dvema balkonoma nariši trikotno okno z rdečimi zavesami.
- V 3. nadstropju na levi strani naj bo fasada malce poškodovana.

- V 3. nadstropju nariši 2 kvadratna okna, vsakega na svoji strani. Med njima pa vrata (ki vodijo na teraso).
- Okno v 3. nadstropju na levi strani naj ima zaprta polkna, okno na desni strani pa odprta.
- Na vrhu strehe naj leno počiva črna mačka. Ko jo narišeš, polepšaj še oba balkona z rožami, ki so v lončkih postavljene po balkonih.
- Na desni strani strehe nariši dimnik, iz katerega se kadijo rožice in napis HURA, USPELO NAM JE!
- Travo okraši s čim več rožami različnih vrst vseh možnih pisanih barv. Od teh rož naj bosta vsaj 2 grma rdečih vrtnic.
- Na desni strani ob hiši naj stoji visoko drevo.
- Osebi, ki riše drevo, dopovej, da mora biti to drevo hruška. Nad njim (drevesom) nariši ptiča, ki je eno hruško ukradel z drevesa.

2.2. *Poročilo (mojih) dejavnosti na planinskem taboru v Završnici (14.-21.8.2010)*

Poročilo pišem dan po prihodu domov. Opazila sem, da bolj ko je šel tabor proti koncu, bolj spontano sem izvajala vse dejavnosti. Nekje sredi tedna sem pomislila, koliko sem v resnici koristna in kolikim dejavnostim, kjer sem prisostvovala, lahko sploh rečem, da so to dejavnosti. Ta uvod v poročilo pišem zato, ker mi je težko napisati nekaj konkretnega. Vse se je dogajalo sproti. In brez težav lahko rečem, da se je dogajalo!

Sobota, 14.8.2010

Prvi dan našega tabora je bil namenjen nastanitvi vseh udeležencev po šotorih, razdelitev v skupine, predstavitev imen šotorov, spoznavanju med seboj. Po kosilu sem šla z nekaj fanti po drva za taborni ogenj, ki naj bi ga imeli zvečer. Po predstavitvi šotorov smo se razdelili v tri skupine, s katerimi smo naslednje dni hodili na pohode. Po skupinah smo se pripravili tudi za turo, ki smo jo imeli v planu za naslednji dan.

Zvečer je taborni ogenj zaradi dežja odpadel. Zato smo imeli družabni večer (ki je bil v moji režiji) prestavljen v skupni šotor-jedilnico. Nad družabnim večerom nisem bila zadovoljna. Je pa res, da je bil to prvi večer. Vsi naslednji so bili bolj sproščeni in so potekali dosti lepše. Začeli smo z atomčki. Nastal je prevelik kraval. Prostora je bilo za tako igro premalo, zato sem jo prekinila. Nadaljevali smo s pesmijo *Moje roke*, kjer so se otroci umirili, vendar je bilo čutiti, da so mi stvari malo ušle iz rok (zelenega krokodila se nismo šli, ker nas je bilo zelo veliko in bi igra predolgo trajala). Vskočila je vodnica Jasna, ki je prevzela vodenje z »bansom« za lepo vreme (tisti z venero in kapučinom), ko otroci ponavljajo za voditeljem. Jasna je nato še razložila, da bo vsak v krogu še enkrat povedal svoje ime in želje, ki jih ima za ta tabor. Nato sem bila na vrsti jaz. Naučili smo se del naše letošnje himne, nad katero so bili otroci resnično navdušeni. S tem je bil znova vzpostavljen red, ki je bil potreben, da sem razložila igro *Skriti prijatelj*. Zaradi rahle zmešnjave se ta večer pošta ni delila, sem jo pa predstavila. Še enkrat smo zapeli himno in z njo zaključili večer. Ker je bila naslednji dan tura, smo šli takoj za tem spat.

Nedelja, 15.8.2010

Zaradi nočnega dežja so daljši pohodi odpadli. Po zajtrku smo vseeno zapustili tabor. Naša skupina je šla peš do Tinčkove koče. Pri njej smo imeli počitek, pomalicali smo in se šli igrati *Žaba* in *muhe*. Te igre mladi še niso poznali, zato je odlično uspela in je bila dobra iztočnica za

predstavitev igre Kisskiller. Na obrazih se je videlo, da so bili mladi zelo presenečeni, ker se kaj takega nismo šli nikoli prej.

Po kosilu so imeli otroci prosti čas. Ena deklica me je prosila, če bi jo naučila pletti zapestnice. Vrvce, ki sem jih prinesla od doma, je namreč opazila v jedilnici. Iz tega je nastala prva spontana delavnica, ki je trajala debeli dve uri (pravzaprav kar ves prosti čas). Ker večina deklic ni še nikoli pletla zapestnic, sem imela veliko dela. Bilo je kar naporno. Medtem so mentorice pripravile igre brez meja. Po njih so punce takoj spet prišle do mene in me prosile za pomoč pri pletenju. Skozi teden so se dekleta (in fantje) večinoma naučila/i pletti in dejavnost je ostala aktualna do zadnjega dneva.

Pri večeru, ki je bil tokrat ob ognju, smo ponovili himno in se jo naučili do konca. Poleg tega sem razdelila pošto. Nad njo sem bila navdušena, saj se je delila hitro in učinkovito kot še nikoli doslej (z dnevi se je pošta delila še učinkoviteje :D). Noč je bila bolj budna. Letos sem bila v šotoru s tremi prvošolkami in eno od teh včasih mučijo more. Ta noč je bila ena od njih. Mami mi je že pred taborom predlagala, če bi bila v šotoru z njimi, česar sem bila zelo vesela. Tako sem lahko čez teden pridobivala tudi izkušnje pri delu z najmlajšimi.

Ponedeljek, 16.8.2010

Ker v ponedeljek ni bilo dežja smo imeli turo. Starejša skupina smo se ob 7h odpravili od Valvasorjeve kočice na Stol kjer se nismo preveč zadrževali, ker je zelo močno pihalo. V Prešernovi koči smo si vzeli več časa za počitek. Ker je bila ena od deklet prvič nad 2000m, je bila krščena. Vodnik Zlatko je meni prepustil to nalogo. V tabor smo šli mimo Zabreške planine in dalje po brezpotju do ceste in nato v tabor,

kjer nas je čakalo kosilo.

V prostem času, ki je sledil, smo šli spet po drva za zvečer, vendar zaradi slabega vremena zopet nismo imeli kresa. Družabni večer je pripravila 2. skupina. Himno, ki jo sedaj že zelo dobro poznajo, strašno radi pojejo; pošta poteka super. Seznama za pesmi še nismo uporabljali, zato sem si naročila, da ga moram naslednji večer imeti pri sebi, kar se je do konca tedna izkazala kot dobra poteza. Seveda so bile glasbene želje vedno dobrodošle.

Torek, 17.8.2010

V torek smo bili večino časa v taboru. Mentorice so za dopoldne pripravile delavnice, tako da sem lahko imela prvič nekaj časa samo zase. Po kosilu je 2. skupina plezala, 3. pa smo se odpravili do lovskega doma. Tam smo si naročili sladoled, ogledali medveda ter naredili analizo pohoda s prejšnjega dne. Naredili smo tudi plan za naprej.

Sreda, 18.8.2010

V sredo smo razmišljali, da bi šli na Veliki vrh na Begunjščici, vendar smo se zaradi okoliščin odločili za Ajdno. Kljub megli je bilo vzdušje odlično. Celotna 3. skupina smo se popolnoma ujeli in se ves teden zelo dobro razumeli. To se je poznalo tudi na pohodih, saj smo s tur vsi prišli navdušeni, spočiti in polni idej za naprej.

Mladi so se sami javili, da bi pripravili orientacijo, ki se je izvajala v četrtek. Ker so se tako dobro organizirali, smo jim mentorji pustili proste roke. To se mi zdi zelo dobro, saj se tako tudi sami naučijo organizirati stvari. S tem se že lahko

pripravljajo na to, da bodo morda postali še kaj drugega kot samo udeleženci tabora, kar je zelo dobrodošlo :D.

Zvečer so se ti isti »organizatorji« odločili, da bodo spali zunaj, kar so si želeli že od začetka tedna. Po družabnem večeru so skupaj pripravili prostor in s tremi mentorji (mami, Zlatko, jaz) prespali noč ob tabornem ognju.

Četrtek, 19.8.2010

Dopoldne smo se razdelili v dve skupini. Z zamikom smo peš odšli do hidroelektrarne v Mostah, kjer smo bili dogovorjeni za vodenje. Šli smo mimo vodostana (roza stavbica sredi gozda, ki se vidi z Jeseniške avtoceste) in nato še malo po cesti do elektrarne. Tam nam je vodič najprej povedal nekaj o njej, nato pa nas je peljal v muzej ter skozi samo elektrarno.

Ob vrnitvi v tabor smo šli 3. skupina na plezanje, kjer sem pomagala pri oblačenju pasov. Plezanje je trajalo do kosila. Orientacija, ki je potekala popoldne, je odlično uspela. Zadovoljni so bili

udeleženci, 3. skupina, ki je pri sami orientaciji sodelovala (žive točke, start, cilj) in mentorji, ker so imeli malo počitka.

Petek, 20.8.2010

V petek je bil lep dan, imeli smo veliko volje in kombi na razpolago. Zato smo se odločili, da gremo od Tinčkove kočice na Roblek. Po »ta strmi« poti smo v dobri uri prispeli do Roblekovega

doma. Ker je bila ura šele 8.30, smo se odločili, da gremo še na Begunjščico. Na vrhu smo pomalicali in nato naredili še ovinek do Doma na Zelenici. Od tam pa do Tinčkovega doma. Izlet je bil zelo lep: dalj časa ko smo hodili, več energije smo imeli.

Popoldne sem skupaj z mentoricami pomagala pakirat mlajšim otrokom, ker so v soboto zjutraj že prišli podirat tabor (bili smo zadnja izmena). Potekale so tudi priprave za večer. Kljub temu smo se starejša skupina zbrali, da smo naredili analizo izleta in celotnega tabora. Ko smo ta del zaključili, sem izrabila priložnost, da smo se šli igro hiša. Ker sem si jo pripravila že doma, sem si zato zelo želela, da bi jo tudi izvedla. Mislim, da je kar uspela. Če ne drugega, so se vsi zelo nasmejali. In to je bilo bistvo: da pri igri uživajo. Ena punca je na začetku začela risat kar celo hišo. Vsi skupaj so potrebovali nekaj časa, da so dojeli pravila. In seveda navodil niso popolnoma upoštevali...

Sledil je zaključni večer. Mislim, da smo bili vsi zelo hvaležni, ker ni deževalo. Večer je zelo lepo uspel. Prižgali smo kres in zapeli himno. Vsak refren smo peli dvakrat, tako da je bila že himna pravzaprav svoja točka.

Sledilo je razkritje skritega prijatelja. Razkrili smo ga na enak način kot lani, le da je letos teklo vse brez zapletov.

Postavila sem se na sredo, da so me vsi videli in povedala, kaj vse sem čez teden dobila od mojega skritega prijatelja in kdo bi to lahko bil. Do mene je pristopil moj skriti prijatelj in me objel. Sedla sem na svoje mesto, Pia, moja skrita prijateljica, pa je povedala, kaj je ona dobila od svojega skritega prijatelja. Tako se je nadaljevalo, dokler nismo prišli do Nike, ki sem jo imela jaz. S tem je bil en krog zaključen. Za Niko je prišel na sredo nekdo, ki še ni vedel, kdo je njegov skriti prijatelj. Dejansko sta na koncu prišla dva sklenjena kroga, dejansko se ni nobenega zamešalo ali pozabilo in dejansko so bili med vsem tem protokolom vsi tiho in v pričakovanju, kdo ima koga. Na večino udeležencev sem bila vsak dan znova navdušena, v tem primeru pa sem bila na čisto vse zelo ponosna. Tudi zaradi tega, ker so bili otroci pridni in so se za osebo, ki so jo izžrebali na začetku tedna, zelo potrudili in jo ves čas razvajali.

Vrhunec večera je bil krst. Krščeni so bili tisti udeleženci, ki so bili na taboru prvič in še niso imeli svojega planinskega imena. Vsaka skupina je za svoje »ta nove« izbrala ime glede na značaj ali dogodek na taboru. Med krstom smo tudi peli. Na koncu smo se zahvalili kuharjem, ki so si bučen aplavz resnično zaslužili. Tudi to noč smo tisti, ki smo želeli, spali zunaj. Noč je bila jasna in zato zelo prijetna.

Sobota, 21.8.2010

Vedeli smo, da bodo prišli pospravljat šotore zelo zgodaj. Vse smo počistili, spakirali in nato po skupinah odšli na pijačo do Lovskega doma. V tabor smo se vrnili do kosila, pojedli in se nato odpeljali proti domu.

Pogovarjala sem se z veliko udeleženci. Tudi po taboru. Mislim, da je bil za vse eden lepših. Vsekakor nepozaben tabor!

2.3. *Analiza tabora (22.8.2010)*

Analizo sem večinoma naredila že kar sproti. Nekatere dejavnosti so uspele, nekatere malo manj. Grem kar po vrsti:

Pesem Greva pod objem gora, ki smo jo peli letos, sprva sploh ni bila mišljena kot himna. Otroci so jo strašno radi peli in glede na to, da sem jih jaz učila, se mi zdi, da je bil ta del projekta zelo uspešen.

Sicer s prvim večerom nisem bila zadovoljna. Razloge sem navedla že v samem poročilu.

Pošta je od prejšnjih let zelo napredovala. Poleg tega, da se letos ni pošiljalo »kar enih listkov«, kar se je ponavadi dogajalo, je tudi samo deljenje pošte potekalo zelo hitro in kvalitetno. Prejšnja leta sem jo delila tako, da sem poklicala ime in počakala, da je prejemnik prišel po pismo. Letos sem samo brala imena. Da je pismo prišlo v prave roke, sta poskrbela mentorica Urška in kitarist Lovro.

Skriti prijatelj je tako ali tako uspel na celi črti, tudi otroci so bili zelo zadovoljni. Morda sem malo več pričakovala pri obdarovanju s strani starejših fantov, saj se je ravno tu največkrat zataknilo. Morda je bila tu tudi moja napaka, ker med pohodi nisem rekla ničesar na to temo. Mentorica Katarina je predlagala, da se gre v bodoče Skritega prijatelja znotraj skupine, ker se ti otroci med seboj bolj poznajo.

Hišo sem tudi že pokomentirala. Nad iztekom sem lahko zadovoljna, ker so bili takrat že utrujeni in jim je bila igra malo odveč. Na koncu smo se smejali in morda vseeno kdo kdaj pomisli nanjo ter na složnost, ki je pri tej igri potrebna.

S kisskillerjem je pa tako. Začel se je kar obetavno. Potem so prijatelji, ki so spali v istem šotoru, držali skupaj in se med seboj niso pobijali. Povedali so si, kdo ima koga in naklepali, koga naj ubijejo, da bi oni ostali živi. Tako je bilo v četrtek še vedno polovica živih. Ko sem jim to povedala, so postali bolj nasilni, zato sem igro prekinila. S tem se je večina strinjala.

Zapestnice so uspele. Zelo. Delali so jih zase, za prijatelje, družino, za skrite prijatelje. Tudi fantje so bili navdušeni nad tem. To me je veselilo.

Mladinski voditelj. Trije gredo to leto zagotovo, ena si bo vzela še čas za razmislek. To je lep začetek, da se bo v našem odseku oblikovala nova, mlada ekipa, ki bo vso zadevo vodila naprej in bo iskala nove ideje za nove misije. Za temi tremi so še mladi, ki bodo osnovno šolo zaključevali drugo leto in bodo šli lahko na tečaj čez dve leti in se tako pridružili naši ekipi.

K vsemu temu štejem še ves čas, ki sem ga preživela z otroki, mladimi, mentorji in vodniki. Vsi smo se resnično dobro ujeli in ravno zato je bilo vzdušje lahko tako prijetno.

2.4. Po taboru- o taboru

2.4.1. Sestanek vodstva po taboru

Čas: 25.8.2010 ob 18h

Kraj: gostilna Pr' Pavlet.

Udeleženci: kdor je utegnil (3 vodniki, 4 mentorice, 1 mladinska voditeljica, predsednik društva in njegov prijatelj-član našega društva)

Vsebina sestanka: vsak pove svoje mnenje, svoje želje, skupaj pokomentiramo celoten tabor, iščemo rešitve za naprej in pojemo svoj del pice, ki smo jo naročili :P

Vzdušje: prijetno

Prvič sem bila prisotna (in še kako dejavna) na sestanku. Ta je bil še malo bolj uraden, ker je bil prisoten tudi sam predsednik našega društva. Še vedno se privajam na to, da sem del vodstva in se čutim zelo počaščeno, da so me povabili zraven. Na sestanku smo se med drugim dogovorili, da z Jasno v šoli narediva razstavo. Naredili jo bova že pred začetkom šole, da se bodo otroci ob prihodu vanjo lahko takoj spomnili na tabor in na prijetne trenutke, ki so jih preživeli v tem tednu. Poleg tega sem dobila tudi prispevke od Uršine novinarske delavnice. Tako lahko sedaj začnem pripravljati bilten.

2.4.2. Razstava v šoli

Razstavo sva tako kot lansko leto pripravljali z vodnico Jasno, ki uči na OŠ Preserje. Namen razstave je, da otroci, ki so bili na taboru, ob prihodu v šolo obudijo spomine na tabor. Poleg tega se bodo o tem še malo pogovarjali, v šoli bo zato bolj veselo, navsezadnje pa bodo ponosni na svoje izdelke, ki so razstavljeni v šolski avli.

Jasna si je razstavo zamislila po svoje in je v ta namen napisala nekaj misli, ki sva jih poleg slik in prispevkov prilepili na panoje. Dobili sva se v torek, 31.8.2010. To je bil zadnji dan počitnic. Ob 7h zjutraj se je ustavila pri nas in po kavici ter pogovoru, ki je tekel tudi o približujoči se dvodnevni turi na Storžič, sva se odpeljali do šole. S seboj sva imeli pisne prispevke in risbe in izdelke iz kamenčkov. V šoli sva natisnili fotografije, ki jih je Jasna izbrala za razstavo. Razstavili sva še obnovljeno škatlo za pošto, plakat, na katerem je napisana himna in miselna sporočila, ki jih je pripravila Jasna. Razstava je bila dokončana v dveh urah, otroci pa jo bodo (upam) imeli za vedno v spominu.

2.4.3. Bilten

Bilten nastaja (3.9.2010)! Prispevki otrok so že pretipkani, izbor fotografij je narejen, nekaj sem jih že vstavila. Bilten počasi dobiva obliko. Fotografije sem dobila od Jasne in Gregorja (bodoči mladinski voditelj ☺), ki mi je v pomoč pri delu v Wordu, če se česa ne znam lotiti. Čakam še na prispevke nekaterih mentorjev, tudi sama ga moram še napisati.

(16.9.2010) Bilten je v glavnem končan. Manjkata še dva prispevka, morda bo padla še kakšna ideja.

3. Letni izleti

3.1. *Storžič (11.-12.9.2010) + vabilo za izlet*

Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!!!!!!! :D:D:D:D:D:D:D:D

Ful lepo! Res ful ful lepo!

Storžič je bil dvodnevni izlet, ki je bil planiran že meseca junija, vendar iz več razlogov ni bil izpeljan. Mami, ki vedno pošilja otrokom vabila, je bila kar razočarana. Vendar ni obupala. Vabilo je le malce spremenila in ga septembra znova poslala otrokom od 6. razreda dalje (Pohod je namenjen starejšim in ker imamo kar nekaj pridnih hodcev v 6. razredu, odločitev, kje potegniti mejo, ni bila težka.). Sprva ni bilo kaj dosti odziva. Do četrтка, ko se je bilo treba prijaviti, jih je bilo le sedem. V petek so pa ljudje kar klicali in na koncu je naša odprava štela 13 otrok, 3 vodnike, 1 mentorico in 1 mladinsko voditeljico.

Pot prvega dela poti je opisana v vabilu, morda le to, da smo prispeli okoli pol pete ure popoldne. Vzeli smo si nekaj počitka, nato pa so se otroci razdelili v dve skupini glede na to, po kateri poti bodo šli naslednji dan na Storžič. Eno skupino je prevzela mami, drugo vodnik Janez in jaz. Pri mami so otroci naredili skico poti, po kateri so kasneje šli, pri nama so se učili oziroma ponovili vozle. Moja delavnica je kar uspela. Sem bila zadovoljna. Sploh, ker so bili otroci zelo zagreti (še posebej skupina »skozi Žrelo« ☺). Nekateri so vozle že znali in so jih le ponovili, nekateri niso znali nobenega. Zabavali smo se vsi!

Pred večerjo smo se razpakirali, po njej pa imeli še nekaj prostega časa. Z mami sva že doma premišljevali, da bi imeli družabni večer. Začel se je zelo spontano: Bila je že tema; fantje so si podajali prazno plastenko, nekatere je že malo zeblo. »Podaj meni!« sem vzkliknila in ko sem dobila plastenko, sem z njo stekla v predverje koče, kjer smo si uredili kotichek. Vsi so prišli za mano. Posedli smo se v krog in ker so bili nekateri še živahni, sem se odločila, da se bomo umirili s telefončkom. Je popolnoma vžgalo, tako da smo se šli kar nekaj iger. Nadaljevali smo z morilcem (igro, ki sem vas jo naučila na seminarju). Otroci bi se kar še šli, a za nami je bil naporen dan, pred nami pa še en tak. Zapeli smo himno s tabora, vodniki pa so dali navodila za naslednji dan.

Skozi Žrelo: 7 otrok, 2 vodnika in jaz; Čez Škarjev rob: 6 otrok, vodnik + mentorica

Pasove, čelade in samovarovalne complete smo si razdelili in pripravili že prejšnji večer. Od tam naprej, ko smo si vse to nadel, me je vodnik Zlatko prosil, da hodim zadnja. Sem bila zelo počaščena! Nobenega stokanja, nobenih žuljev, nobenega spraševanja vsakih pet minut »koliko še?«. Vsi, ki so šli skozi Žrelo, so bili zelo disciplinirani in odgovorni. Vodnika sta otroke zelo pohvalila, tudi Niko in mami sta rekla, da so mladi planinci v njuni skupini odlično hodili. Dali smo jim vedeti, da je prav vsak, ki je bil na tej turi, pravi planinec in da so vsi pripravljeni za na Triglav, ki ga bomo izvedli naslednje leto.

Z mladino sem se ves čas ukvarjala. Če ne resno, pa za hecno. Ves čas smo bili skupaj in kljub temu, da se marsikdaj zabavajo na moj račun, sem si ustvarila neko avtoriteto. Zato je tudi naš odnos lahko tako lep. Sem ena izmed njih, kmalu bodo mladinski voditelji in vodniki.

Povzetek: Vreme je bilo jasno, hodili smo brez težav, vzdušje je bilo fantastično, družba zakon. Res smo se lepo ujeli. Vsi skupaj in vsak z vsakim.

Izlet: nepozaben!

P.S.: Sergej, res te je bilo lepo videti na vrhu Storžiča, pa čeprav le za 2 minuti. Kajti ko si Ti prispel na vrh, smo mi ravno odhajali. Ti 2 minuti sta mi polepšali dan in me spomnili na vse Vas. Ti 2 minuti sta večni!

4. Zaključek

Tabor je že krepko za nami, poleg njega tudi nepozaben Storžič. Pred nami je novo šolsko leto. Plan za izlete je narejen, vabila za prvi planinski izlet so že oddana in prijave se že zbirajo. Planinski krožek se je že začel, planinska šola se še bo.

Moj letošnji cilj je biti prisotna in dejavna na čim več planinskih izletih, dokončati bilten in sodelovati pri izvedbi podoživljanja tabora; biti mentoricam čim bolj v pomoč z motivacijo in novimi idejami; oditi na družabni vikend v Bavšici, kjer bom spoznala še več iger, s katerimi si bomo z otroki lepšali naše izlete....

Moj namen je tak kot lani. Nasmeški na otroških obrazih in zadovoljstvo vseh, ki jih bodo obkrožali.

Misija bo mogoče trajala več let. Omenjena je bila že večkrat. V mislih imam mlade, s katerimi si želim ustvariti ekipo, v kateri se bomo dobro razumeli. Da bomo skupaj prevzeli mladinski odsek in otrokom predstavili še kaj novega.

Vizija? Je za tem, ko opraviš misijo ali jo moraš imeti že prej? Ali je moja misija pravzaprav vizija, čeprav se je že začela uresničevati? Da. Mislim, da je prejšnja točka misija zato, ker se je že začela uresničevati! Mislim, da si bom vizijo naslikala v mislih takrat, ko bom pri koncu misije :)

...do takrat pa...prihodnost našega mladinskega odseka je...lepa.

5. Priloge

5.1. *Priloga 1-Bilten*

5.2. *Priloga 2-Vabilo za Storžič*